

מסיבת סיום ב"דרור"

ביום ראשון 3 ביולי התקיימה מסיבת הסיום של קבוצת דרור. הילדים הציגו לפני הורים ומוזיקאים את שנת תשט"ו בחייהם הלימודיים והקבוצתיים.

הקטע הראשון היה מהווי תייהם יומיים, ונכתב על ידי הילדים עצמם. (להלן: קטעים אחדים מהווי שלה

נחמקה קואת למקלחת והילדים אומרים בנחת" כואו נתקלת ונעסה שם קצת שמח. נציף את הריצפה בפרוזדור ובכיתה, נשחה ימין ושמאל ונספוך את ה"כחול" כן, זה קורה עוד לפעמים בימי החמסנינים.

* * *

ילדים יש היום בעיה מי הסומרת החדסה? איזה מין שאלה טפסיות, הסומרת היא - שולמית. יללה חברה! נסכס עצה, קונץ נעשה - נכין בובה, ואותה נשים פה במיטה. במקום את עמי - שולמית תחבק את הברובה - לה תנסק...

עצה טובה, ניגש למלאכה. הביאו כדור - בשביל ראשה, גם תחתונים וגופייה. עבדו! עבדו יותר מהר פן את המועד נאחר!

סקט! מי זאת שעברה? עמי! קח את הברובה. למיטות! אורזות לכבות! סקט דממה, היא תיכף באה, עברה בחדר - אלף, בית ובבית שקט, שקט. חה! חה! חה! נשקת לברובה שולמית! התחרבנת כהלכה!

* * *

בשנת תשט"ו "דרור" לומדת נושא ראשון - נושא מולדת. איזורנו - יהודה מדבר, ענף, ושפלה. חולות נודדים, רוחות השמיים סוגי כבישים ואוצרות המים. עבר עתיק מימי פלשתים והתישבות של חלוצים. על הפריית שממה צחיחה - לארץ פלא מוריקה.

שהכינה לכינוס. וזה ההימנון של "דרור"

לכל קצוות הארץ באנו למפגש בחפצי-בה. מה טרחנו התכוננו אך עבדנו בשמחה.

דולנו אל על נרימה מתנופף הוא בבטחה! בעוז, באון, בקול נריע: לכיתות ה' הידר!

יחדיו נשירה את סעינו במפגש בחפצי-בה, פה נקימה מחננו כגיל ובתרועה. דגלנו.....

פה צועדת שורתנו כסיום בחפצי-בה, להתראות פעם חברינו מלאי מרץ וחדוה. דגלנו.....

קטנו ע"י יואל ד., מורה כיתה "דרור" לפרסם את דוכת הכיתה החדסה.

שיר תודה של קבוצת דרור. (ביום חנוכת הבית החדש).

1. בביתנו היטן ארבע שנים חיינו. סם עברנו את שנות הגן ולכיתה ב' עלינו.
2. חדשים על חדשים בגעגועים צפינו, וכעזרת הבנאים לזה היום זכינו.
3. ועל כן נקרא תודה לכל הבנאים, להורינו, לקבוצ, ולכל החברים.
4. כאן נחיה, נלמד, נעבוד, בביתנו זה; כאן נחיה שנים רבות, כי כאן כל כך יפה.